

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

autorka práce: Andrea Tršová
téma práce: Giulianiho politika nulové tolerance a její účinnost
autor posudku: PhDr. et Mgr. Kryštof Kozák, PhD., Institut mezinárodních studií, FSV UK
datum: 5. června 2011

Předložená práce Andrey Tršové se zabývá tématem politiky nulové tolerance proti zločinu, která byla zavedena v New Yorku v 90. letech 20. století. Základní otázkou práce je, nakolik účinná byla tato politika při snižování míry kriminality. Na začátku práce autorka vymezuje hlavní teoretické přístupy, které politiku nulové tolerance tvoří, a přechází k jejich aplikaci v případě New Yorku. Kapitola obsahuje i statistické údaje ohledně výsledků v podobě snížení míry kriminality. Poté následuje kapitola, která předkládá různá alternativní vysvětlení snížení míry kriminality a zpochybňuje tak politiku nulové tolerance. V závěru se pak autorka snaží argumenty v této debatě kriticky zhodnotit a dochází k závěru, že samotný konceptuální přístup působil dohromady s více faktory a nelze jej tedy jednoznačně označovat za hlavní příčinu snížení kriminality v New Yorku.

Celkově je práce podrobně zpracovanou studií k relevantnímu tématu snižování kriminality v USA. Z metodologického hlediska je přínosem jasně vymezená výzkumná otázka, na kterou se práce snaží odpovědět. Vnitřní struktura práce mohla být trochu přehledněji rozčleněná, zejména první kapitola obsahuje jak teoretické přístupy, tak jejich aplikaci i reálné dopady. Práce tohoto typu by mohla v úvodu zahrnout i obecnější část ohledně příčin kriminality a tradičních konceptů boje s ní. Bylo by zřejmě také třeba oddělit samotný koncept nulové tolerance a reformu policejního sboru v New Yorku, kdy některé popisované změny s nulovou tolerancí nesouvisí, nicméně mohly výrazně ovlivnit míru snižování kriminality. Jedná se zejména o zavedení Compstatu či výraznou reorganizaci policejního sboru. Zmiňovaná alternativní vysvětlení jsou pro práci důležitá, nicméně adekvátní zhodnocení jejich relevance by zřejmě vyžadovalo ještě větší rozsah práce.

Z obsahového hlediska je práce kvalitně zpracovaná, autorka použila relevantní zdroje a dokázala obsáhnout velmi komplexní debatu ohledně snižování kriminality v USA. Práce se však mohla do větších důsledků věnovat i kritice samotného konceptu nulové tolerance, která například vedla k výraznému zvýšení počtu osob ve věznicích a záměrně vedla k šikanóznímu výkonu

policejní správy vůči „nepohodlným“ občanům. Je totiž otázkou, zda za politikou nulové tolerance nestojí pouze tvrdší a agresivnější přístup policistů, kteří mají pro tento postup podporu z vyšších míst. Časté citování samotného Giulianiho a Brattona může být zavádějící, neboť jejich prohlášení byla často spíše politického rázu. Právě politické a sociální dopady politiky nulové tolerance by bylo také dobré podrobněji zmínit. Závěr práce pak působí spíše kompromisním dojmem, ve které se autorka snaží částečně zahrnout většinu uváděných faktorů vysvětlujících výrazné snížení kriminality. V pracích tohoto typu by však bylo vhodné zaujmout jasnější podložené stanovisko ke zkoumanému tématu.

Práce je po formální stránce na dobré úrovni, autorka píše srozumitelně a výstavba textu má logickou strukturu. Překlepů či stylistických chyb není v práci mnoho, např. str. 14 je „n“ místo „na“. Odkazy na použitou literaturu jsou zpracovány odpovídajícím způsobem.

Celkově se jedná o velmi důkladně zpracovanou bakalářskou práci, která představuje a analyzuje diskusi ohledně zavádění politiky nulové tolerance. Splňuje formální a technické požadavky kladené na bakalářskou práci, proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně až velmi dobře** na základě výsledku obhajoby. Práce je po určitých koncepčních úpravách způsobilá k publikaci v případném sborníku studentských prací.

Při obhajobě navrhuji položit následující otázky: Jaké jsou hlavní koncepční námitky proti samotné politice nulové tolerance? Můžeme je na konkrétním příkladu New Yorku potvrdit nebo vyvrátit? Jaké bylo politické pozadí zavádění politiky nulové tolerance? Lze na příkladu New Yorku ukázat, že by byla účinná specificky nějaká ze složek politiky nulové tolerance (např. tzv. rozbitá okna)?